

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220209504
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7220209504.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej, vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinnosti k maloletým G. H., nar. XX.XX.XXXX a R. H., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, na návrh oprávneného H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX, právne zastúpeného JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti povinnej G. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, F., o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 20.1.2022 č.k. 14Em/1/2021-204 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II uznesením označeným v záhlaví nariadil výkon rozhodnutia- rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 31.05.2019, č.k. 45P/172/2014-566 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.06.2020, č.k. 8CoP/6/2020-693, vo výroku o zverení maloletých detí G. H., nar. XX.XX.XXXX a R. H., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti otca (I. výrok). Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia- rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 31.05.2019, č.k. 45P/172/2014-566 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.06.2020, č.k. 8CoP/6/2020-693, vo výroku o uložení povinnosti G. V., nar. XX.XX.XXXX, ako aj maloletým deťom G. a R. podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Košice po dobu dvoch rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku zamietol (II. výrok).

2. Proti uvedenému uzneseniu podala povinná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o nariadení výkonu rozhodnutia zrušil.

3. Povinná svoje odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané napriek tomu, že obe maloleté písomne vyjadrili svoj nesúhlas s ich odobratím matke a so zverením otcovi. Túto vôľu prejavili v listoch adresovaných súdu zo dňa 6.11.2020, 28.5.2021 a 13.9.2021. Povinná má za to, že súd mal rešpektovať prejavenu vôľu maloletých vzhľadom na ich vek (toho času maloletá G. 17 rokov a maloletá R. 16 rokov) a ich schopnosť porozumieť dôsledkom výkonu rozhodnutia. Povinná zdôraznila, že maloleté svoju vôľu, že nechcú byť zverené do starostlivosti oprávneného a chcú zostať s matkou, prejavili pred kolíznou opatrovníčkou Mgr. Ballovou, pri jej osobnej návšteve v ich domácnosti dňa 24.5.2019 vo veci vedenej pod sp.zn.: 45P/172/2014. Maloleté vôľu nestretávať sa s otcom v organizácii Miesto pod slnkom prejavili taktiež pred kolíznou opatrovníčkou, pri jej osobnej návšteve v ich domácnosti dňa 10.6.2020 vo veci vedenej pod sp.zn.: 26Em/5/2019. Rovnako, že nechcú byť odovzdané do starostlivosti oprávneného, sa vyjadrili maloleté aj v listoch zo dňa 10.2.2022, kópiu ktorých povinná pripojila k odvolaniu.

4. Kolízny opatrovník písomným podaním súdu oznámil, že bol kontaktovaný oprávneným, ktorý sa vyjadril, že naďalej trvá na výkone rozhodnutia súdu, nakoľko maloleté deti boli zverené do jeho osobnej starostlivosti, avšak matka mu marí stretávanie sa s nimi, celých 6 rokov maloleté deti nevidel, nie je s nimi v žiadnom kontakte. Jeho pomery sa nezmenili, je zamestnaný, býva v rodinnom dome v Lemešanoch, so svojou manželkou a jeho dvoma deťmi. Uviedol, že jeho maloleté deti G. a R. riadne navštevujú školu, nakoľko má prístup do aplikácie edupage. Kolízny opatrovník požiadal o súčinnosť Gymnázium Milana Rastislava Štefánika, školu, ktoré maloleté deti toho času navštevujú. Na základe toho boli poskytnuté informácie týkajúce sa školskej úspešnosti maloletej R. H. nar. XX.XX.XXXX. Jej školská dochádzka je pravidelná, počet ospravedlnených hodín v 1. polroku 2021/2022- 109 hodín a neospravedlnených 0 hodín. Úroveň prípravy na vyučovanie je výborná, školský prospech v 1. polroku 2. ročníka- s vyznamenaním, t.j 1,17. Správanie v kolektíve a na vyučovaní bezproblémové, záujmovej činnosti sa maloletá nezúčastňuje, spolupráca rodičov so školou výborná, všetky vymeškané hodiny sú včas ospravedlnené. Počas pandémie Covid 19 sa maloletá pravidelne zúčastňovala online vyučovania. Maloletá sa stravuje v školskej jedálni. Informácie týkajúce sa školskej úspešnosti maloletej G. H., nar. XX.X.XXXX: školská dochádzka maloletej je pravidelná, počet ospravedlnených hodín v 1. polroku 2021/2022 je 159 hodín a neospravedlnených 0 hodín, úroveň prípravy na vyučovanie je výborná, školský prospech v 1. polroku 2. ročníka s vyznamenaním t.j 1,00, správanie v škole a na vyučovaní bezproblémové, záujmovej činnosti sa maloletá nezúčastňuje, spolupráca rodičov so školou je výborná, všetky vymeškané hodiny sú ospravedlnené, počas pandémie Covid 19 sa maloletá pravidelne zúčastňovala online vyučovania, maloletá sa stravuje v školskej jedálni. Charakteristiky boli doručené úradu na požiadanie aj s rozvrhom hodín maloletých detí.

5. Vyjadrenia k podanému odvolaniu podané neboli

6. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vzhľadom na včas podané odvolania (§362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa §385CSP a contrario v rozsahu danom ustanovením § 377 ods. 2 CMP a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods.1 CSP.

7. Povinná odvolaním napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení výkonu rozhodnutia o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti otca (I. výrok). II. výrok rozhodnutia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia vo výroku o uložení povinnosti povinnej a maloletým deťom podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu, odvolaním napadnutý nebol.

8. Konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP). Rovnako aj pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých, t.j. pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu, sa postupuje podľa štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku.

9. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, (ďalej len CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

12. Podľa § 376 ods. 1 a 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

13. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

14. Podľa § 377 ods. 2 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

15. Vzhľadom na to, že citované ustanovenie § 377 ods. 2 CMP *expressis verbis* vymedzuje, že odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie uloženej povinnosti, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť účastníka), odvolací súd sa zameral výlučne len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania. Vymedzenie len týchto odvolacích dôvodov (§ 377 ods. 2 CMP) vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia a v žiadnom prípade nejde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Práva účastníkov (teda aj povinnej z exekučného titulu), záujem maloletých detí a individuálnosť každého prejednávaneho prípadu zákonodarca v dostatočnej miere zohľadnil v právnej úprave, ktorá ukladá súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z.), pričom tieto zisťuje aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia a výkon rozhodnutia neuskutoční, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní alebo, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Súd následne nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 CMP a neuskutoční sa výkon rozhodnutia.

16. Pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod, povinná (matka maloletých) nenamieta nevykonateľnosť exekučného titulu. Napriek tomu odvolací súd považuje za potrebné dodať, že v prejednávanom prípade bola jednoznačne preukázaná existencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 31.05.2019, č.k. 45P/172/2014-566 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.06.2020, č.k. 8CoP/6/2020-693. Rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 23.8.2011 č.k.24C/55/2011-39 vo výroku o zverení a úprave styku a rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 19.3.2019 č.k. 14P/284/2017-175 vo výroku o výživnom tak, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti otca, s oprávnením a povinnosťou oboch rodičov maloleté deti zastupovať, povinnosťou matky prispievať na výživu maloletých po 80 Eur na každé dieťa, styk maloletých s matkou upravený nebol. Zároveň bola rodičom a maloletým deťom nariadená povinnosť podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice po dobu 2 rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku súdu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.6.2019, okrem výroku o zverení, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.7.2020.

17. Odvolací súd z obsahu spisu predloženého spolu s odvolaním zistil, že oprávnený sa návrhom doručeným súdu dňa 21.9.2020 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia, ktorým boli maloleté deti G. a R. zverené do jeho osobnej starostlivosti a zároveň žiadal nariadiť výkon rozhodnutia, ktorým bola povinnej a maloletým deťom uložená povinnosť podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice po dobu dvoch rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku. Oprávnený návrh odôvodnil tým, že povinná odmieta dobrovoľne rešpektovať uvedené rozhodnutie súdu. Nerešpektovanie rozhodnutia súdu potvrdila aj povinná odôvodňujúc to tým, že samotné maloleté nesúhlasia s ich zverením oprávnenému, odmietajú akýkoľvek kontakt s ním. Súčasťou obsahu spisu sú aj vyjadrenia maloletých zo dňa 6.11.2020, 28.5.2021 a 13.9.2021 s totožným obsahom, že nesúhlasia s núteným výkonom rozhodnutia, nesúhlasia s ich zverením otcovi a trvajú na tom, aby zostali s matkou, nijakým spôsobom ich súd nedonúti byť s otcom, súdne aktivity sú pre ne vyčerpávajúce, ich podmienky u matky sú vhodné, dosahujú výborné školské výsledky. Zároveň maloleté vo vyjadreniach poukazujú na to, že otec neplatil výživné, psychický a fyzický im ubližoval, zneužíval, nestaral sa o nich. Povinná na preukázanie uvedených skutočností predložila kópie lekárskeho správ z vyšetrení od roku 2014, jej zápisky z vyšetrení u psychologičky PhDr. Reichelovej Evy CSc., záznam zo zisťovania bytových a sociálnych pomerov z 10.6.2020, vysvedčenia maloletých v školskom roku 2020/2021, správy zo špeciálnopedagogických

vyšetrení maloletých z roku 2012, 2013, 2014, 2015. K uvedeným skutočnostiam namietaným povinnou odvolací súd poznamenáva, že sa nimi zaoberal už súd v rámci konania o zmene úpravy rodičovských práv a povinnosti k maloletým. S uvedenými skutočnosťami tvrdenými povinnou sa súd dostatočne vysporiadal, pričom dospel k rozhodnutiu, o nariadenie ktorého oprávnený v tomto konaní žiada.

18. Z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o zmene úpravy rodičovských práv a povinnosti k maloletým G. a R. vyplýva povinnosť povinnej odovzdať maloleté deti oprávnenému, ktorému boli zverené do osobnej starostlivosti. Čo sa týka druhého zákonom prípustného dôvodu odvolania, odvolací súd je toho názoru, že po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik uloženej povinnosti. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bolo nepochybne preukázané a platí to doposiaľ, že maloleté deti neboli zo strany povinnej odovzdané oprávnenému podľa vykonateľného rozhodnutia súdu, čo povinná opakovane odôvodňuje tým, že maloleté deti nesúhlasia s ich zverením do starostlivosti oprávneného, odmietajú sa s otcom čo i len stretávať a chcú zostať s ňou. Uvedené prejavy vôle povinnej preukazuje opakovanými písomnými vyjadreniami zo strany maloletých. Je teda zrejmé, že povinná dobrovoľne nesplnila povinnosť, ktorá jej bola uložená právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, maloleté deti oprávnenému neodovzdala.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že samotný odmietavý postoj maloletých detí k oprávnenému nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti, ale mohla by byť vyhodnotená ako možný ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa povinná nemôže podrobiť rozhodnutiu súdu, v zmysle odovzdania maloletých detí oprávnenému. Z právnej úpravy vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa vyplýva, že jednou z najdôležitejších požiadaviek je, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Spôsobilosť rodičov dieťa vychovávať nie je daná len ich hmotnými podmienkami, ale aj ich prístupom k právam druhého rodiča a k právu dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Neobstojí preto argumentácia povinnej, že maloleté odmietajú oprávneného a že nemôže maloleté deti nútiť proti ich vôli, ktorú súdu opakovane oznámili prostredníctvom svojich písomných podaní. Totiž rodič zabezpečujúci osobnú starostlivosť o maloleté dieťa má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie s druhým rodičom a nemôže nechávať na dieťaťi, či má alebo nemá chuť sa s druhým rodičom stretnúť, prípadne ako aj v tomto prípade, či dieťa bude alebo nebude rešpektovať rozhodnutie súdu v otázke zverenia do starostlivosti konkrétneho rodiča. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam, a pokiaľ jeden z rodičov nie je schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča. K uvedeným pochybnostiam o výchovnej spôsobilosti povinnej dospel súd prvej inštancie po vykonaní náležitého a rozsiahleho dokazovania, skúmajúc vôľu maloletých prejavenu v priebehu konania o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, ktorá bola rovnaká, ako aj v tomto konaní o nariadení výkonu rozhodnutia. Súdom však zohľadňoval predovšetkým najlepší záujem maloletých detí H., čo viedlo k rozhodnutiu o zmene úpravy rodičovských práv a povinnosti k maloletým tak, že súd zveril maloleté do osobnej starostlivosti otca. Súdom prvej inštancie bol nariadený výkon tohto rozhodnutia. Povinná však voči nemu podala odvolanie, opätovne poukazujúc na prejavenu vôľu maloletých.

20. K odvolacej námietke povinnej, že súd prvej inštancie rozhodnutím o nariadení výkonu rozhodnutia nerešpektoval vôľu maloletých, ktorú vzhľadom na ich vek a schopnosť porozumieť dôsledkom výkonu rozhodnutia mal rešpektovať, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z ustálenej súdnej praxe nepochybne vyplýva, že dieťa sa identifikuje s názorom toho rodiča, v ktorého bezprostrednej starostlivosti sa nachádza. V posudzovanom prípade, maloleté z dôvodu zamedzenia akéhokoľvek prístupu otca k nim, dlhodobo žijú len s matkou, a teda prirodzene preberajú len jej názory a pohľad na danú záležitosť. Preto je potrebné pre zdravý a harmonický vývoj osobnosti maloletého dieťaťa konštruktívne, vecne a racionálne pristupovať k budovaniu vzťahu aj s druhým z rodičov, v tomto prípade s oprávneným (otcom maloletých detí).

21. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že povinná neodovzdala maloleté deti oprávnenému tak ako to predpokladá právoplatný a vykonateľný rozsudok, teda porušila svoju povinnosť. Pričom z jej vyjadrení, z odvolania, ako aj z podaní autorom ktorých sú maloleté je zrejmé, že povinná ani do budúcnosti nemieni svoju povinnosť dobrovoľne splniť. Povinná tak dlhodobo a zámerne nerešpektuje rozhodnutie súdu. Súdom prvej inštancie pritom dostatočným spôsobom skúmal správanie a konanie oboch rodičov, pričom sa zaoberal predovšetkým najlepším záujmom maloletých. Ani v

priebehu odvolacieho konania nebolo preukázané, že by povinná aktívnym spôsobom pripravovala maloleté na ich úspešné odovzdanie oprávnenému, preto nie je možné uzavrieť, že dobrovoľne splní povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu. Z písomných podaní, obsahom ktorých je prejavovaná vôľa maloletých, ktoré tvoria podstatu odvolania povinnej, nevyplýva žiadna okolnosť, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti, a nie je ani ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý sa povinná nemôže podrobiť rozhodnutiu, pretože nebolo zistené, že výkonom rozhodnutia by bol vážne ohrozený život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletých. Okolnosti, ktoré uvádza povinná v konaní o výkon rozhodnutia a tiež skutočnosti vyjadrené maloletými, pre ktoré oprávneného odmietajú (odmietajú už aj samotný kontakt s ním a už vôbec nesúhlasia s tým, aby boli v jeho faktickej osobnej starostlivosti), nie sú založené na vážnych a preukázaných výchovných pochybeniach zo strany oprávneného, v dôsledku ktorých by existovala objektívna obava, že maloletým hrozí nebezpečenstvo, či iná ujma. Naopak, je zrejme, že dlhodobá absencia otca (oprávneného) v život maloletých vážne ohrozuje ich priaznivý vývoj. Maloleté si aktuálne neuvedomujú potrebu oprávneného vo svojom živote. Nie je preto možné a ani vhodné v danej veci ponechávať na maloleté deti rozhodovanie o tom, kto im bude zabezpečovať osobnú starostlivosť, pretože práve rešpektovanie ich názoru a absencia riadnej prípravy zo strany povinnej spôsobilo, že maloleté nadobudli voči oprávnenému silne negatívny postoj bez toho, aby tento ich postoj a názor na oprávneného bol vyvolaný konaním zo strany oprávneného. U maloletých je zrejme, že došlo k zmene spôsobu vnímania rodiny a to negatívnym smerom, čo bude mať nepochybne vplyv na ich budúcnosť, a čo rozhodne nie je v najlepšom záujme maloletých.

22. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že povinná v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali niektorému z odvolacích dôvodov v zmysle ustanovenia §377 ods. 2 CMP, t.j. skutočnosti týkajúce sa nevykonateľnosti exekučného titulu alebo existencie okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili by zánik uloženej povinnosti a mohli by byť vyhodnotené ako možný ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa povinná nemôže podrobiť rozhodnutiu, kedy by bol daný postup podľa § 3 citovanej vyhlášky č. 207/2016 Z.z., (podľa ustanovenia ktorého, ak súd zistí až po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, že existujú ospravedlniteľné dôvody podľa ods. 1, nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 zákona a neuskutoční sa výkon rozhodnutia). Doposiaľ nedošlo k zmene alebo k zrušeniu exekučného titulu v dôsledku prípadnej novej úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom, pričom odvolací súd konštatuje, že zo spisu nevyplýva existencia skutočností, ktoré by odôvodňovali nemožnosť odovzdania maloletých detí oprávnenému podľa predmetného exekučného titulu.

23. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, a len na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody.

24. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).